

Problema 4

a) Implementați metoda lui Newton pentru rădăcini multiple.

Metoda lui Newton pentru **radacini simple** are rata de convergenta cel puțin patratică, însă pentru radacini multiple, aceeași metodă are rata de convergentă liniară.

Pentru a îmbunătăți rata de convergentă, putem folosi următoarea relație de recurență:

$$x_{k+1} = x_k - m \cdot \frac{f(x_k)}{f'(x_k)}, m = \text{ordin de multiplicitate}$$

Cu rata de convergentă: $\frac{m-1}{m}$

Dacă însă m este necunoscut, îl putem aproxima prin:

$$m \approx \frac{\ln \left| \frac{f(x_{k-1})}{f(x_{k-2})} \right|}{\ln \left| \frac{x_{k-1} - x_k}{x_{k-2} - x_k} \right|}$$

b) Se consideră ecuația $\frac{1}{2}x^2 + x + 1 - e^x = 0$, pe $[-1, 1]$. Ce se întâmplă dacă se aplică metoda lui Newton cu $x_0 = 0$?

Pentru $x_0 = 0$: $f(x_0) = 0$, $f'(x_0) = 0$. Avem caz de nedeterminare $\frac{0}{0}$.

c) Remarcați convergența lentă, explicați fenomenul și găsiți un remediu.

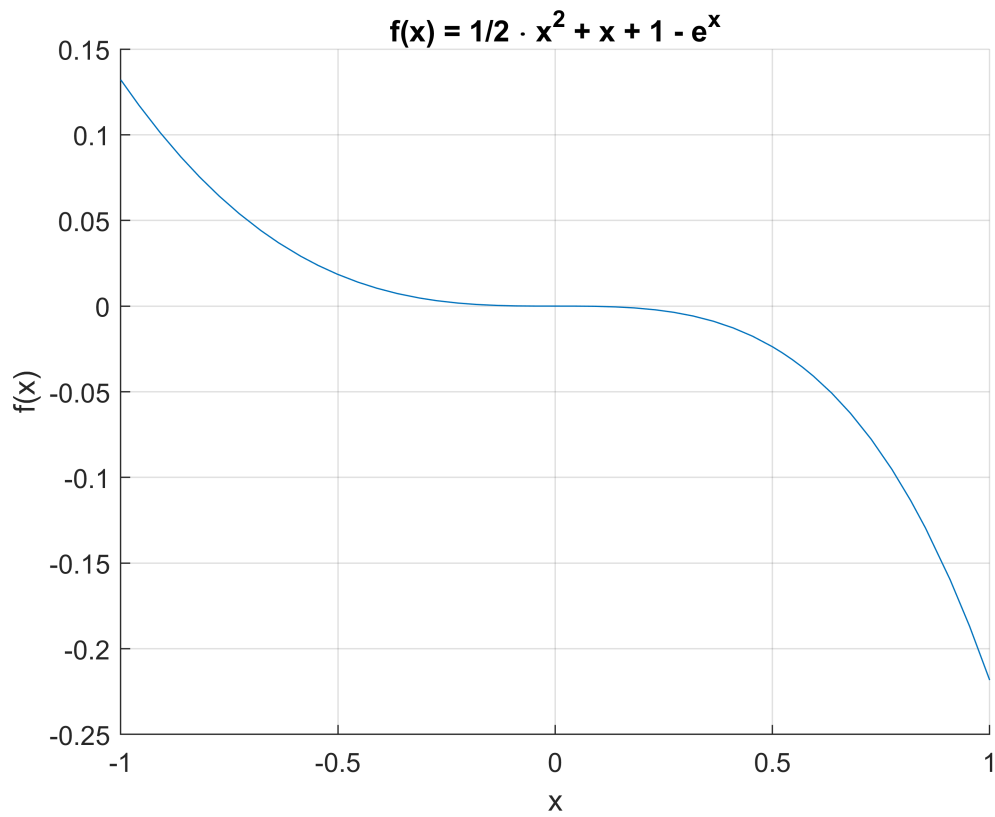
Însă dacă nu cunoaștem ordinul de multiplicitate, convergența este foarte lentă. Am putea empiric să încercăm să ghicim ordinul de multiplicitate, astfel ajungând la o soluție. Din grafic se observă că pe $[-1, 1]$ avem o singură rădăcină, aceea fiind chiar $x_0 = 0$. Convergența este lentă nu are remediu în cazul acesta: avem o singură rădăcină, multiplicitatea 1 pe $\mathbb{R}$, însă dat fiind faptul că avem caz de nedeterminare chiar din soluție, aproximarea inițială trebuie să fie cât mai apropiată de 0, de ex $1 \cdot 10^{-6}$.

d) Când este mai mic numărul de iterații: când se cunoaște multiplicitatea sau se estimează?

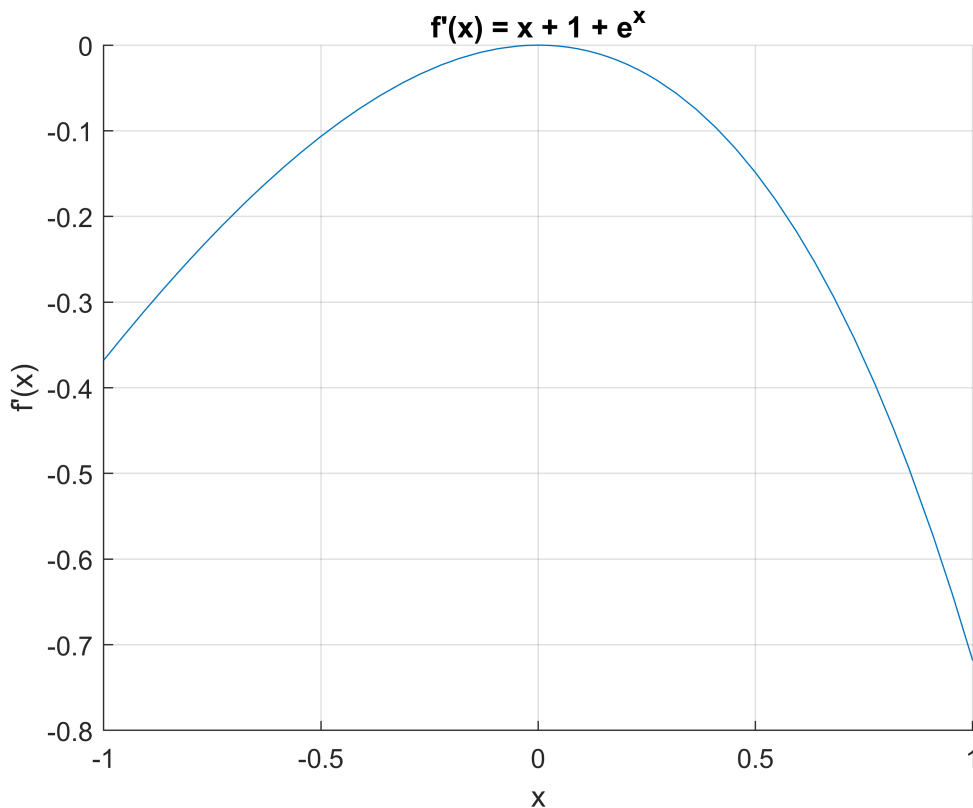
Numărul de iterații este același în ambele cazuri, având multiplicitatea 1.

```
f = @(x) 0.5 .* x .^ 2 + x + 1 - exp(x);
df = @(x) x + 1 - exp(x);

figure; hold on;
fplot(f, [-1, 1])
title('f(x) = 1/2 \cdot x^2 + x + 1 - e^x');
grid on;
xlabel('x');
ylabel('f(x)');
```



```
figure; hold on;  
fplot(df, [-1, 1]);  
title("f'(x) = x + 1 + e^x")  
grid on;  
xlabel('x');  
ylabel("f'(x)")
```



```
[root0, iter0] = newton_multiple_roots(f, df, 0, 1);
```

Warning: Approximation did not converge in 10000 maximum iterations

```
fprintf("[x0 = 0] Root: %.16e | Iterations: %d\n", root0, iter0);
```

```
[x0 = 0] Root: NaN | Iterations: 9999
```

```
[root05, iter05] = newton_multiple_roots(f, df, 0.5, 1);
```

```
fprintf("[x0 = 0.5] Root: %.16e | Iterations: %d\n", root05, iter05);
```

```
[x0 = 0.5] Root: 9.3367371506939760e-06 | Iterations: 28
```

```
[root_near0, iter_near0] = newton_multiple_roots(f, df, 1e-7);
```

```
fprintf("[x0 = 1e-7] Root: %.16e | Iterations: %d\n", root_near0, iter_near0);
```

```
[x0 = 1e-7] Root: 9.999999999999995e-08 | Iterations: 3
```

Problema 5

Deduceți o formulă de cuadratură de forma

$$\int_{-1}^1 f(t) dt = A_0 f(-1) + A_1 f(t_1) + A_2 f(t_2) + A_3 f(t_3) + A_4 f(1) + R_f$$

care să aibă grad maxim de exactitate.

Intervalul și ponderea se potrivesc cu valorile pentru polinoamele ortogonale Legendre.

```
syms t k integer
assumeAlso(k >= 0)

f = t^k;
intf = int(f, t, -1, 1);
disp(intf);
```

$$\frac{(-1)^k + 1}{k + 1}$$

```
for i = 0:7
    I = vpa(subs(intf, k, i), 6);
    fprintf("k = %2d | I = %.6e\n", i, I);
end
```

```
k = 0 | I = 2.000000e+00
k = 1 | I = 0.000000e+00
k = 2 | I = 6.666667e-01
k = 3 | I = 0.000000e+00
k = 4 | I = 4.000000e-01
k = 5 | I = 0.000000e+00
k = 6 | I = 2.857143e-01
k = 7 | I = 0.000000e+00
```

$$\int_{-1}^1 t^k dt = \frac{(-1)^k + 1}{k + 1}$$

$$\begin{bmatrix} f(t) & f(-1) & f(t_1) & f(t_2) & f(t_3) & f(1) & \int_{-1}^1 f(t) dt \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 2 \\ t & -1 & t_1 & t_2 & t_3 & 1 & 0 \\ t^2 & 1 & t_1^2 & t_2^2 & t_3^2 & 1 & \frac{2}{3} \\ t^3 & -1 & t_1^3 & t_2^3 & t_3^3 & 1 & 0 \\ t^4 & 1 & t_1^4 & t_2^4 & t_3^4 & 1 & \frac{2}{5} \\ t^5 & -1 & t_1^5 & t_2^5 & t_3^5 & 1 & 0 \\ t^6 & 1 & t_1^6 & t_2^6 & t_3^6 & 1 & \frac{2}{7} \\ t^7 & -1 & t_1^7 & t_2^7 & t_3^7 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Rezulta sistemul:

$$f(t) = 1 : A_0 + A_1 + A_2 + A_3 + A_4 = 2$$

$$f(t) = t : -A_0 + t_1 A_1 + t_2 A_2 + t_3 A_3 + A_4 = 0$$

$$f(t) = t^2 : A_0 + t_1^2 A_1 + t_2^2 A_2 + t_3^2 A_3 + A_4 = \frac{2}{3}$$

$$f(t) = t^3 : -A_0 + t_1^3 A_1 + t_2^3 A_2 + t_3^3 A_3 + A_4 = 0$$

$$f(t) = t^4 : A_0 + t_1^4 A_1 + t_2^4 A_2 + t_3^4 A_3 + A_4 = \frac{2}{5}$$

$$f(t) = t^5 : -A_0 + t_1^5 A_1 + t_2^5 A_2 + t_3^5 A_3 + A_4 = 0$$

$$f(t) = t^6 : A_0 + t_1^6 A_1 + t_2^6 A_2 + t_3^6 A_3 + A_4 = \frac{2}{7}$$

$$f(t) = t^7 : -A_0 + t_1^7 A_1 + t_2^7 A_2 + t_3^7 A_3 + A_4 = 0$$

```
syms A0 A1 A2 A3 A4 t1 t2 t3
```

```
eq1 = A0 + A1 + A2 + A3 + A4 == 2;
eq2 = -A0 + t1 * A1 + t2 * A2 + t3 * A3 + A4 == 0;
eq3 = A0 + t1^2 * A1 + t2^2 * A2 + t3^2 * A3 + A4 == 2/3;
eq4 = -A0 + t1^3 * A1 + t2^3 * A2 + t3^3 * A3 + A4 == 0;
eq5 = A0 + t1^4 * A1 + t2^4 * A2 + t3^4 * A3 + A4 == 2/5;
eq6 = -A0 + t1^5 * A1 + t2^5 * A2 + t3^5 * A3 + A4 == 0;
eq7 = A0 + t1^6 * A1 + t2^6 * A2 + t3^6 * A3 + A4 == 2/7;
eq8 = -A0 + t1^7 * A1 + t2^7 * A2 + t3^7 * A3 + A4 == 0;
```

```
solution = solve([eq1, eq2, eq3, eq4, eq5, eq6, eq7, eq8], [A0, A1, A2, A3, A4, t1, t2, t3]);
fields = fieldnames(solution);
for i = 1:length(fields)
    fprintf('%s = ', fields{i});
    disp(vpa(solution.(fields{i}), 6));
    fprintf('\n');
end
```

A0 =

$$\begin{pmatrix} 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \end{pmatrix}$$

A1 =

$$\begin{pmatrix} 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.711111 \\ 0.711111 \end{pmatrix}$$

A2 =

$$\begin{pmatrix} 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.711111 \\ 0.711111 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \end{pmatrix}$$

A3 =

$$\begin{pmatrix} 0.711111 \\ 0.711111 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \end{pmatrix}$$

A4 =

$$\begin{pmatrix} 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \end{pmatrix}$$

t1 =

$$\begin{pmatrix} 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

t2 =

$$\begin{pmatrix} -0.654654 \\ 0.654654 \\ 0 \\ 0 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \end{pmatrix}$$

t3 =

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \end{pmatrix}$$

Rezulta solutiile:

$$A0 = \begin{pmatrix} 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \end{pmatrix}$$

$$A1 = \begin{pmatrix} 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.711111 \\ 0.711111 \end{pmatrix}$$

$$A2 = \begin{pmatrix} 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.711111 \\ 0.711111 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \end{pmatrix}$$

$$A3 = \begin{pmatrix} 0.711111 \\ 0.711111 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \\ 0.544444 \end{pmatrix}$$

$$A4 = \begin{pmatrix} 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \\ 0.1 \end{pmatrix}$$

$$t1 = \begin{pmatrix} 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$t2 = \begin{pmatrix} -0.654654 \\ 0.654654 \\ 0 \\ 0 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \end{pmatrix}$$

$$t3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \\ -0.654654 \\ 0.654654 \end{pmatrix}$$

Alegem prima solutie, adica:

$$\int_{-1}^1 f(t)dt = 0.1 + 0.544444 \cdot f(0.654654) + 0.544444 \cdot f(-0.654654) + 0.711111 \cdot f(0) + 0.1 + R(f)$$

$$R(f) = \frac{f^{(8)}(\xi)}{8!} \cdot \int_{-1}^1 \omega(t)dt, \text{ unde } \omega(t) = (t+1)(t-t_1)(t-t_2)(t-t_3)(t-1), \xi \in (-1, 1)$$

$$\int_{-1}^1 \omega(t)dt = \frac{4t_1 + 4t_2 + 4t_3 + 20t_1t_2t_3}{15}, \text{ iar cu valorile approximate } \Rightarrow \omega(t) = 0 \Rightarrow R(f) = 0$$

```
syms t t1 t2 t3
```

```
omega = (t+1)*(t-t1)*(t-t2)*(t-t3)*(t-1);
int_omega = int(omega, t, -1, 1);
fprintf("I_omega = ");
```

```
I_omega =
```

```
disp(int_omega);
```

$$\frac{4t_1}{15} + \frac{4t_2}{15} + \frac{4t_3}{15} + \frac{4t_1t_2t_3}{3}$$

```
fprintf("\n");
```

```
omega_known = (t+1)*(t-0.69622)*(t+0.69622)*(t-0)*(t-1);
int_omega_known = int(omega_known, t, -1, 1);
fprintf("I_omega = ");
```

```
I_omega =
```

```
disp(vpa(int_omega_known, 6));
```

```
0.0
```

```
fprintf("\n");
```

Rezulta formula de cuadratura:

$$\int_{-1}^1 f(t)dt = 0.1 + 0.544444 \cdot f(0.654654) + 0.544444 \cdot f(-0.654654) + 0.711111 \cdot f(0) + 0.1$$

Problema 6

Șirul $x_n = 10^{-n^2}$ converge către 0 când $n \rightarrow \infty$. Arătați că converge superliniar. Ce se poate spune despre ordinul de convergență?

Pentru o metoda iterativa care converge la o valoare L , un sir (x_k) are ordinul de convergenta $q \geq 1$ si rata de convergenta μ daca:

$\lim_{k \rightarrow \infty} \frac{|x_{k+1} - L|}{|x_k - L|^q} = \mu$. Sirul converge superliniar daca $\mu \in (1, 2)$.

Sirul nostru $x_n = 10^{-n^2}$ are ordinul de convergenta q daca $\exists C > 0$ a.i.:

$$x_{n+1} \approx C \cdot x_n^q \Leftrightarrow \ln(x_{n+1}) \approx \ln(C) + q \cdot \ln(x_n)$$

$$x_n = 10^{-n^2} \Leftrightarrow \ln(x_n) = -n^2 \cdot \ln(10)$$

$$x_{n+1} = 10^{-(n+1)^2} \Leftrightarrow \ln(x_{n+1}) = -(n+1)^2 \cdot \ln(10)$$

$$\frac{\ln(x_{n+1})}{\ln(x_n)} = \frac{(n+1)^2}{n^2} = \frac{n^2 \left(1 + \frac{1}{n}\right)^2}{n^2} = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^2 > 1$$

Astfel: $\ln(x_{n+1}) = \ln(1) + \left(1 + \frac{1}{n}\right)^2 \ln(x_n) \Rightarrow x_{n+1} = 1 \cdot x_n^{\left(1 + \frac{1}{n}\right)^2}$. Ordinul de convergenta este $q = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^2, n > 0$.

Rata de convergenta este > 1 :

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{x_{n+1}}{x_n} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{10^{-n^2 \cdot \left(1 + \frac{1}{n}\right)^2}}{10^{-n^2}} = \lim_{n \rightarrow \infty} 10^{-2n-1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{10^{2n+1}} = \frac{1}{10^\infty} = 0$$

Limita cand n tinde la infinit este 0, de unde rezulta faptul ca rata de convergenta este superliniara.

```
function [root, iter] = newton_multiple_roots(f, df, x0, m, tol, max_iter)
    %% NEWTON_MULTIPLE_ROOTS - Newton-Raphson method adapted for multiple roots
    %
    % Inputs:
    %
    % f          - function to approximate;
    % df         - first derivative of the function to approximate;
    % x0         - initial guess;
    % tol        - acceptable error between iterations;
    % max_iter   - maximum number of iterations
    %
    % Outputs
    %
    % root       - the approximated root;
    % iter       - the number of iterations took to approximate the root;
    %
    % Error: if the number of iterations is exceeded.
    known_m = true;

    if nargin < 3
        x0 = 0;
    end
    if nargin < 4
        known_m = false;
```

```

end
if nargin < 5
    tol = 1e-6;
end
if nargin < 6
    max_iter = 10000;
end

% Keeping track of 3 iterations: x_{k-2}, x_{k-1}, x_k
x = zeros(1, max_iter + 2);
fx = zeros(1, max_iter + 2);
x(1) = x0;
fx(1) = f(x0);

% First step, with classic Newton-Raphson
x(2) = x(1) - fx(1) / df(x(1));
fx(2) = f(x(2));

% Second step, again with classic Newton-Raphson
x(3) = x(2) - fx(2) / df(x(2));
fx(3) = f(x(3));

for i = 4:max_iter+1
    % Estimating the multiplicity of the roots, if it is not known
    if ~known_m
        num = log(abs(fx(i-1) / fx(i-2)));
        den = log(abs((x(i-1) - x(i-2)) / (x(i-2) - x(i-3))));
        if isnan(num) || isnan(den) || isinf(num) || isinf(den) || den == 0
            m = 1;
        else
            m = num / den;
        end
    end

    % Computing the iteration
    x(i) = x(i-1) - m * fx(i-1) / df(x(i-1));
    fx(i) = f(x(i));

    % Checking if the approximation is acceptable
    if abs(x(i) - x(i-1)) < tol
        root = x(i);
        iter = i - 1;
        return;
    end
end

root = x(max_iter - 1);
iter = max_iter - 1;
warning('Approximation did not converge in %d maximum iterations', max_iter);
end

```